

دریاچه

ژان اشنوز

مترجم:
پویان غفاری

۱۳۹۴

میرشناسه:	اشنوز، ژان، ۱۹۴۷ - م. (Echenoz, Jean)
عنوان و نام پدیدآور:	دریاچه/ ژان اشنوز؛ مترجم: پویان غفاری.
مشخصات نشر:	تهران: افراز، ۱۳۹۴
مشخصات ظاهری:	۱۶۰ص.
شابک:	۹۷۸-۹۶۴-۲۴۳-۸۷۲-۳
وضعیت فهرست‌نویسی:	فیب
یادداشت:	عنوان اصلی: LAC
موضوع:	داستان‌های فرانسه -- قرن ۲۰ م.
شناسه‌ی افزوده:	غفاری، پویان، ۱۳۶۱ -، مترجم
ردیف‌بندی کنگره:	PQ۲۶۶۷ش۸۳د۴ ۱۳۹۱
ردیف‌بندی دبیری:	۸۴۳/۹۱۴
شماره‌ی کتابشناسی ملی:	۲۸۶۱۷۲۶

انتشارات افراز

دفتر مرکزی و فروش: خیابان فلسطین جنوبی، خیابان وحید نظری، بن بست افشار، پلاک ۱، واحد ۵

تلفن: ۶۶۴۰۱۵۸۵

مرکز بخش: ۶۶۴۷۷۱۶۶

وبسایت و فروشگاه اینترنتی: www.afrazbook.com

E-mail: info@afrazbook.com

دریاچه

ژان اشنوز

مترجم: پویان غفاری

نوبت چاپ: اول/ ۱۳۹۴

طراحی جلد: یاسین محمدی/ آتلیه افراز

آرایش صفحات: یاسمین حسداری

فوتوگرافی/ چاپ/ صحافی: ترنج/ تصویر/ یکتا

شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

قیمت: ۱۱۱۰۰ تومان

تمام حقوق این اثر برای انتشارات افراز محفوظ است.

هیچ بخشی از این کتاب، بدون اجازه‌ی مکتوب ناشر، قابل تکثیر یا تولید مجدد به هیچ شکلی، از جمله، چاپ،

فوتوپی، انتشار الکترونیک، فیلم، نمایش و صدا نیست.

این اثر تحت پوشش قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان ایران قرار دارد.

مقدمه

ژان اشنوز رمان‌نویس فرانسوی تا به حال توانسته دو جایزه‌ی معتبر ادبیات فرانسه، مدیسی و گنکور را به‌دست آورد. مدیسی را برای رمان چروکی و گنکور را برای راهی می‌شوم. منتقدان فرانسوی او را نویسنده‌ای پست‌مدرن می‌دانند که سعی دارد در آثارش به طیف جدیدی از مخاطبان نزدیک شود. طیفی که هم مخاطب تخصصی رمان و هم بخشی از مخاطب عام اما حرفه‌ای رمان را دربر می‌گیرد. آن‌چنان‌که پیداست او در این راه موفق شده؛ جوایزی که به‌دست آورده از یک طرف و تیراژ کتاب‌هایش از طرف دیگر گویای این موضوع هستند. به همین جهت اشنوز را می‌توان از مهم‌ترین نویسندگان معاصر فرانسه و اروپا دانست. اشنوز در رمان‌هایش سبک سیالی دارد، چون ناگهان هرآن‌چه را که ساخته به‌گونه‌ای پارودیک فرو می‌ریزد و دوباره بر همان ویرانه‌ها سازه‌ای جدید برپا می‌کند تا آماده‌ی فرو ریختنی جدید شود. در رمان دریاچه اشنوز این ساختن و ویران کردن را به جاسوس‌بازی‌های جنگ سرد معطوف کرده و تمام آن‌چه را که در سال‌های جنگ سرد بر اروپا و جهان سایه انداخته بود با جدیت به باد استهزا گرفته. پارودی اشنوز در تمام لایه‌های رمانش جریان دارد: شخصیت‌ها، پی‌رنگ، روایت و البته زبان. در نهایت این پارودی تصویری پوچ از هرآن‌چه که به‌ظاهر برای انسان جدی است، می‌سازد و درون‌تهی

این جدیت را با لحنی طنز - طنزی منحصر به فرد - نشان می‌دهد. شخصیت‌های رمان اشنوز با جدیت، کارهای عبث و خنده‌داری انجام می‌دهند و در این جدیت پوچ خود گرفتارند و چنان در آن تحلیل رفته‌اند که حتا در صورت آگاهی به این موضوع، توان و حال و حوصله‌ی بیرون رفتن از آن را ندارند. در حیطه‌ی روایت، ما با راوی واحدی طرف نیستیم. راوی از سوم شخص به دانای کل می‌لغزد. گاه در روند داستان دخالت می‌کند و گاهی خودش هم نمی‌داند قرار است در آینده چه اتفاقی بیفتد. پی‌رنگ داستان درحالی‌که خیلی کلاسیک پیش می‌رود، اما ثبات ندارد و هر دم انتظار فرو ریختنش می‌رود. به همین دلیل بسیاری از منتقدان، آثار اشنوز را کلاسیک - باروک می‌دانند. یکی از مهم‌ترین خصایص رمان‌های اشنوز زبان این رمان هاست. توصیف‌اش گاه چنان شاعرانه و کلاسیک می‌شوند که یادآور توصیفات پروست هستند اما ناگهان هجوم واژه‌های عامیانه و محاوره‌ای این زیبایی کلاسیک را درهم می‌ریزند و ویران می‌کنند. در رمان دریاچه، اشنوز قالب زبان رسمی رمان‌های عامه‌پسند جاسوسی را که به‌ویژه در همان سال‌های جنگ سرد بسیار مورد توجه بودند، برگزیده تا آن را دست‌مایه‌ی پارودی منحصر به فردش قرار دهد. این زبان رسمی به‌ویژه در دیالوگ‌ها گاهی چنان دست‌وپاگیر می‌شود که انگار خود آن شخصیتی که دارد با این زبان حرف می‌زند، با اکراه و به‌زور این کلمات را بر زبان می‌آورد. گویی اشنوز لوله‌ی اسلحه‌ای را بر شقیقه‌ی شخصیت رمانش گذاشته و او را مجبور می‌کند که آن دیالوگ رسمی نوشته‌شده بر کاغذ را عین به‌عین بخواند و ناگهان یورش واژه‌ای محاوره‌ای تمام این رسمیت تصنعی را ویران می‌کند. در ترجمه‌ی این رمان سعی شده تا آن‌جا که می‌شود، این ویژگی زبانی حفظ و منتقل شود. به‌خصوص که می‌توان همین زبان رسمی را در پاورقی‌های پلیسی - جنایی و جاسوسی دهه‌های چهل و پنجاه خورشیدی به‌عنوان نمونه‌ی فارسی‌اش یافت. در نهایت می‌توان گفت، خواندن آثار اشنوز ما را با جهانی مواجه می‌کند که پایه‌هایش بر ریسمانی نازک بنا شده است و هر لحظه باید منتظر سقوطش باشیم.